

LYSET OG LIVET

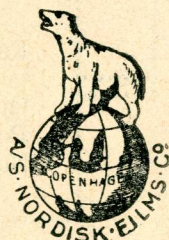
En Ferieroman
i 3 Akt. 45 Afd.

***

Iscenesat af
**Robert
Dine-
sen**

OPTAGET AF
**NORDISK
FILMS CO.**

Den danske Natur i al sin Sommerpragt danner Rammen om denne bril-lant spillede Film, som i smukke og fængslende Billeder fortæller om den fejrede Skuespillerinde fra Hovedstaden, som for at fordrive Ferie-dagenes Ensformighed flirter med sin Vært, den smukke mandige Mølle-ejer, og faar ham til at glemme alt, hvad der ellers var ham dyrebart.

PERSONERNE:

Karl Diemer, Proprietær og
Mølle-ejer . . . . . Hr. *Gunnar Tolnæs*.
Gudrun, hans Kusine . . . Frk. *Ebba Thomsen*.
Poul, Diemers Søn.
Nora Brinch, Skuespillerinde Frk. *Stella Lind*.

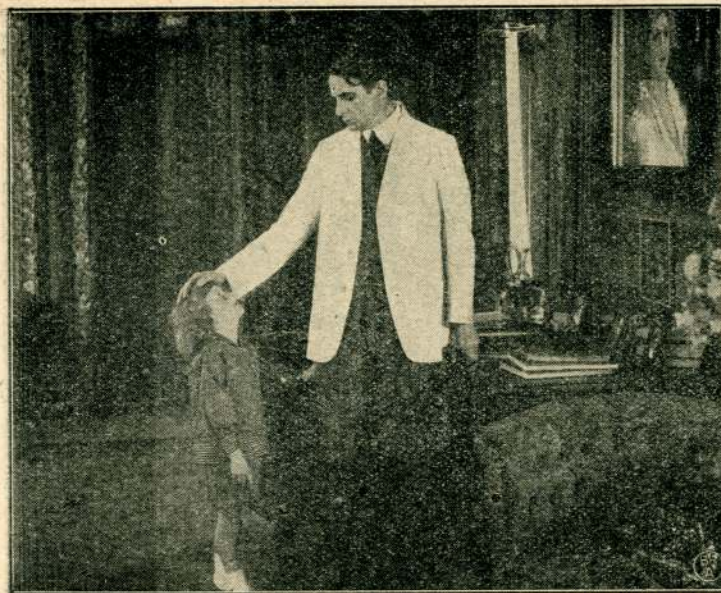
AFDELINGERNE:

1. Karl Diemer sørger over sin afdøde Hustru.
2. Lille Poul forsøger at opmuntre Faderen.
3. Diemers Kusine styrer Huset for ham.
4. Forelsket.
5. En Ansøgning om Ferieophold paa Møllen.
6. Tilbudet antaget.
7. Skuespillerinden ankommer til Møllen.
8. Landlivets Ensformighed keder hende.
9. Den smukke og dannede Mølle-ejer.
10. Sommerflirt.
11. Frøken Brinch beser Møllen.
12. Dynamo-en, som driver Møllehjulet.
13. Et elektrisk Stød.
14. Den næste Dag.
15. Paa Ridetur i Omegnen.
16. Helt fortryllet af Skuespillerindens Ynde!
17. »Hvad gaar der af Fa'r!«
18. I Moders Sted.
19. Lille Poul faar et Ildebefindende.
20. »Lad os nu spise i Fred!!«
21. Drengen er alvorlig syg.
22. Diemer rider efter Doktoren.
23. Et yderst alvorligt Tilfælde.
24. En Operation nødvendig.
25. En Rotur paa Mølledammen.
26. Uden Tanke for Barnets Vel.
27. Ved Operationsbordet.
28. »Lyset er ved at slukkes!«
29. Uorden i Dynamorummet.
30. Diemer gaar for at ordne Lyset.
31. Raab om Hjælp.
32. Barnet glemmes!
33. Diemer afbryder Strømmen.
34. Barnets Liv eller hendes!!
35. Strømmen fører mod Møllehjulet.
36. Et Spring for den Elskedes Skyld!
37. Gudrun sætter Dynamo-en i Gang.
38. »Du har dræbt dit Barn!«
39. Diemer kommer til Besindelse.
40. Ved Barnets Sygeleje.
41. Operationen er forløbet heldigt.
42. Dyre Lærepenge.
43. Ferien forbi for Skuespillerinden.
44. »Vil Du være mit Barns Moder?«
45. Lykken gæster atter Møllerens Hjem.

Den unge Møllejer Karl Diemer har nylig mistet sin Hustru. For at trøste ham og hjælpe ham til at glemme sin Sorg har hans Kusine, Gudrun, taget Ophold i Huset hos ham. Ganske uegennyttig er hendes Omsorg ikke. Hun er forelsket i Fætteren og haaber i Stillehed, at hun ved foreløbig at gøre sig til Moder for hans lille Søn med Tiden ogsaa skal opnaa at udfylde Pladsen som Karl Diemers Hustru.

En Dag modtager Møllejeren et Brev fra en ung Skuespillerinde i Hovedstaden, Frøken Nora Brinch. Hun har gennem en Veninde erfaret, at Diemer undertiden lejer ud til Sommergæster og forespørger nu, om hun kan tilbringe nogle Uger i Møllen. Diemer svarer hende, at hun godt kan komme derud og bo.

Gudrun er ikke utilfreds med, at denne Visit kommer i Stand. Maaske vil Afvekslingen kunne adsprede ham lidt, mener hun.

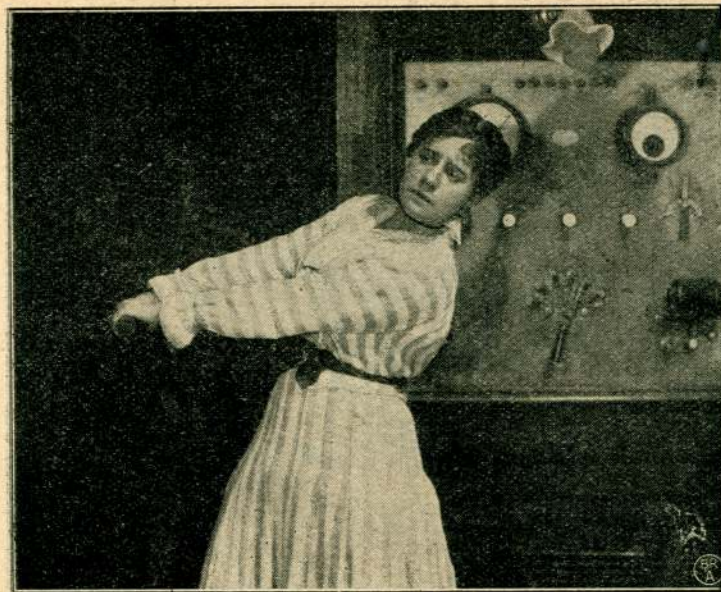
Skuespillerinden ankommer allerede faa Dage senere til Møllen. Karl Diemer henter hende selv ved den lille Jernbanestation. Ikke uden Forundring gør Frk. Brinch den Opdagelse, at Møllejeren er en ung, smuk Mand med et elegant, afslebent Væsen, og hun lover sig selv Fornøjelse af dette nye Bekendtskab.

Fra det Øjeblik, Frk. Brinch for første Gang betræder Møllen, lægger hun fuldstændig Beslag paa Karl Diemer. Hun foretager lange Spadsereture i hans Selskab, og han ledsager hende paa hendes Rideture. Hun udfolder al den Er-

faring, hun som den feterede og ombejlede Skuespillerinde har erhvervet, og mange Dage varer det ikke, før hun har hildet Diemer i sit Garn. Der opstaar mellem dem et vist Fortrolighedsforhold, og Gudrun maa med blødende Hjerte være Tilskuer til, at den fremmede Kvinde — som et Tidsfordriv i en Sommerferie — fordrejer Hovedet paa den ellers saa retsindige Karl Diemer, saa at Barn og Hjem tilsidst ikke længere synes at have nogen Værdi for ham.

Da bliver den lille Søn — Poul — pludselig alvorlig syg. Bekymret fortæller Gudrun det til Fætteren, men han slaar det hen som noget, der næppe har Betydning. Lægen, der tilkaldes, overbeviser ham dog hurtigt om, at der er Fare paa Færde. Der er intet andet for end øjeblikkelig at skride til

en Operation. Men netop som Lægen har fremtaget sine Instrumenter, gaar det elektriske Lys ud. Møllejeeren erklærer, at der maa være sket et eller andet i Dynamorummet og løber straks afsted for at rette Fejlen. Hans Vej falder forbi Møllefossen, hvor han til sin Skræk ser et Menneske kæmpe en fortvivlet Kamp med Strømmen. Det er Frk. Brinch. Karl Diemer raaber til hende om blot at holde ud et Øjeblik. Barnet tænker han ikke mere paa. For at forebygge, at Skuespillerinden suges ind mod Møllehjulet og knuses, standser Diemer dette og afbryder derved helt for den elektriske Strøm. Først bagefter gaar det op for ham, at han har ofret Barnets Liv for hendes.

I Hjemmet venter Lægen imidlertid utaalmodigt paa, at Lyset skal blive tændt. Gudrun, der har Forstaaelsen af, at

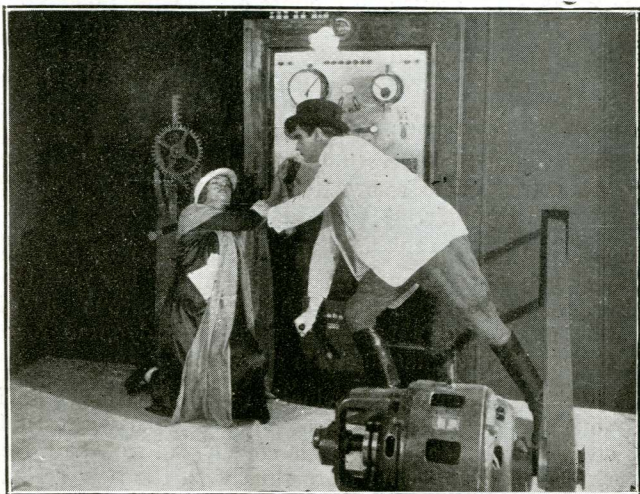

Sekunderne er kostbare, er gaaet for at opsøge Karl Diemer. I heftige Vendinger bebrejder hun ham, at han har dræbt sit Barn, og stillet overfor denne frygtelige Anklage ser han endelig Forholdene i deres rette Lys. Forundret betragter han denne Kvinde, som han har været mest tilbøjelig til at overse, og som nu taler om *hans* Barn med en Følelse, der stiller hans Faderkærlighed i Skygge.

Uden et Øjeblikks Betænkning sætter han Møllehjulet i Gang. Atter straalder det elektriske Lys. I sidste Sekund lykkes det Lægen at fuldføre den paabegyndte Operation.

Men Karl Diemer takker Forsynet, som rettidig har aabnet hans Øjne og vist ham, hvilken Kvinde han burde vælge til at være hans Barn i Moders Sted.

THE FATAL LIGHT

NORDISK THREE PART DRAMA.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

Nordisk Films Co., Ltd.

166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—Gerrard 6172.

Telegrams—Norfilcom, Ox London.

"The Fatal Light"

NORDISK THREE-PART DRAMA.

TILL mourning the loss of his wife, Lennox and his little son are looked after by his cousin, Nora, who secretly loves her handsome cousin. To enliven the monotony of their life in the country, where his work lies, Lennox advertises that he is prepared to take a paying guest for the summer, and his advertisement brings a response from Molly, an actress, who soon after arrives and takes up her residence with the pair.

"This wheel has made my fortune," says Lennox to Molly one day shortly after her arrival, when showing her round the premises, where he has established a prosperous electric generating station. Then he shows her the dynamo room, where the controlling machinery is situated.

It is not long before the fascination of the actress, who is plainly out to make a conquest, commences to have a visible effect on Lennox. He neglects his cousin and son, and even his work, in order to spend more time with the new arrival, for whom one day he secretly declares his love. But when his little son is suddenly taken ill one evening, Molly's true character is soon revealed. "Oh dear, let us have our meal in peace, there is nothing the matter with him," she says to Nora, who, too angry and pained to trouble them further, leaves them alone to their meal while she goes to look after the boy.

Later that evening Lennox goes for the doctor. The verdict is serious. An immediate operation must be performed or the boy's life will be lost.

The doctor soon gets to work. Molly goes out on the water in a small boat, while Lennox himself goes to his room to look after the wheel which generates the electric light. But Molly loses an oar, and in the endeavour to recover it, falls into the water near the wheel. Her screams attract Lennox's attention. He sees plainly that she is slowly being dragged under the wheel. Without a moment's hesitation he rushes inside, stops the wheel and plunges in the water to her rescue.

But in the house the sudden failure of the light has stopped the operation and rendered the death of the boy almost certain. Like a woman possessed, Nora rushes down to the engine room and starts the wheel again, stopping on the way to tell Lennox that he has sacrificed his boy's life for a worthless adventuress. The shock of this news drives Lennox almost frantic, and he runs up to the house to find, on arriving there, that the boy is safe after all. But the incident has served to show him the two women in their true colours—Molly, a heartless, self-seeking woman with no affection in her nature ; and Nora, a devoted, true woman who loves him and his child and places their welfare and happiness before all else. And realising this, he loses no time in asking Nora to be his wife.

Code : Light.

Personerne:

Karl Diemer, Proprietær og
     Mølleeejer.....Herr Gunnar Tolnäs.
 Gudrun, hans Kusine.....Frk. Ebba Thomsen.
 Poul, Diemers Søn .....
 Nora Brinch, Skuespillerinde.....Frk. Stella Lind.

Den unge Mølleeejer Karl Diemer har nylig mistet sin Hustru. For at trøste ham og hjælpe ham til at glemme sin Sorg har hans Kusine Gudrun taget Ophold i Huset hos ham. Ganske uegennyttig er hendes Omsorg ikke. Hun er forelsket i Fættteren og haaber i Stilhed, at hun ved foreløbig at gøre sig til Moder for hans lille Søn med Tiden ogsaa skal opnaa at udfylde Pladsen som Karl Diemers Hustru.

En Dag modtager Mølleeejeren Brev fra en ung Skuespillerinde i Hovedstaden, Frøken Nora Brinch. Hun har gennem en Veninde erfaret, at Diemer undertiden lejer ud til Sommergæster og forespørger nu, om hun kan tilbringe nogle Uger i Møllen. Diemer svarer hende, at hun godt kan komme derud og bo.

Gudrun er ikke utilfreds med, at denne Visit kommer i Stand. Maaske vil Afvekslingen kunne adsprede ham lidt, mener hun.

Skuespillerinden ankommer allerede faa Dage senere til Møllen. Karl Diemer henter hende selv ved den lille Jernbanestation. Ikke uden Forundring gør Frk. Brinch den Opdagelse, at Mølleeejeren er en ung, smuk Mand med et elegant, afslebent Væsen, og hun lover sig selv Fornøjelse af dette nye Bekendtskab.

Fra det Øjeblik Frk. Brinch for første Gang betræder Møllen, lægger hun fuldstændig Beslag paa Karl Diemer. Hun foretager lange Spadsereture i hans Selskab og han ledsager hende paa hendes Rideture. Hun udfolder al den Erfaring, hun som den feterede og ombejlede Skuespillerinde har erhvervet, og mange Dage varer det ikke, før hun har hildet Diemer i sit Garn. Der opstaar mellem dem et vist Fortrolighedsforhold, og Gudrun maa med blødende Hjerte

være Tilskuer til, at den fremmede Kvinde - som et Tidsfordriv i en Sommerferie - fordrejer Hovedet paa den ellers saa retsindige Karl Diemer, saa at Barn og Hjem tilsidst ikke længere synes at have nogen Værdi for ham.

Da bliver den lille Søn - Poul - pludselig alvorlig syg. Bekymret fortæller Gudrun det til Fatteren, men han slaar det hen som noget, der næppe har Betydning. Lægen, der tilkaldes, overbeviser ham dog hurtigt om, at der er Fare paa Færde. Der er intet andet for end øjeblikkelig at skride til en Operation. Men netop som Lægen har fremtaget sine Instrumenter, gaar det elektriske Lys ud. Møllejeren erklærer, at der maa være sket et eller andet i Dynamorummet og løber straks afsted for at rette Fejlen. Hans Vej falder forbi Møllefossen, hvor han til sin Skræk ser et Menneske kæmpe en fortvivlet Kamp med Strømmen. Det er Frk. Brinch. Karl Diemer raaber til hende om blot at holde ud et Øjeblik. Barnet tænker han ikke mere paa. For at forebygge, at Skuespillerinden suges ind mod Møllehjulet og knuses, standser Diemer dette og afbryder derved helt for den elektriske Strøm. Først bagefter gaar det op for ham, at han har ofret Barnets Liv for hendes.

I Hjemmet venter Lægen imidlertid utaalmodigt paa, at Lyset skal blive tændt. Gudrun, der har Forstaaelsen af, at Sekunderne er kostbare, er gaaet for at opsøge Karl Diemer. I heftige Vendinger bebrejder hun ham, at han har dræbt sit Barn, og stillet overfor denne frygtelige Anklage ser han endelig Forholdene i deres rette Lys. Forundret betragter han denne Kvinde, som han har været mest tilbøjelig til at overse, og som nu taler om hans Barn med en Følelse, der stiller hans Faderkærlighed i Skygge.

Uden et Øjeblik Betænkning sætter han Møllehjulet i Gang. Atter straaler det elektriske Lys. I sidste Sekund lykkes det Lægen at fuldføre den paabegyndte Operation.

Men Karl Diemer takker Forsynet, som rettidig har aabnet hans Øjne og vist ham, hvilken Kvinde han burde vælge til at være hans Barn i Moders Sted.

S t e r b e n d e   G l u t e n .

- - - - -

Personen:

Jürgen Höfft .....Gunnar Tolnäs.
Gudrun, seine Kusine .....Ebba Thomsen.
Ilka Holm .....Stella Lind.

Mitten im Walde an einem idyllischen Bergbach liegt die Mühle Jürgen Höffts, die seit vielen Jahrzehnten seiner Familie gehört und in treuer Arbeit Reichtum und Glück des Geschlechtes zusammengemahlen hat. Das efeuumspannende Haus des Müllers, dessen Fenster auf die Räder herabblicken, die den Bach in tosenden Gischt umwandeln, liegt so strahlend in der Sonne, dass man wohl glauben kann, es umschliesse ein helles Glück. Allein ein dumpfes, beengendes Schweigen liegt in den stillen Räumen, deren Behaglichkeit selbst nicht imstande ist, den eisigen Hauch fortzuzaubern, der über allen Dingen ausgebreitet liegt. Jürgen Höfft, der junge Mühlenbesitzer trauert um seine früh heimgegangene Frau, und sein Schmerz ist so tief und verzweifelt, dass ihn sogar das heitere Lachen seines kleinen Knaben von seinem Kummer nicht zu befreien vermag. Darunter leidet seine Kusine Gudrun, die ihm den Haushalt führt, am tiefsten, denn sie liebt Jürgen seit langem mit einer treuen, schlichten, innigen Zuneigung. Da wird das eintönige Leben in der weltabgelegenen Mühle durch den Brief der Schauspielerin Ilka Holm unterbrochen. Ilka hat gehört, dass die romantisch gelegene Mühle des öfteren Sommergäste aufgenommen hat, und sie fragt nun an, ob sie ihre Ferien in der Einsamkeit des Waldes verbringen dürfe. Jürgen, der von dem Besuch der Frau, welche die bewegte Atmosphäre einer fremden Welt mit sich bringen wird, Abwechslung und Anregung erhofft, teilt der Schauspielerin seine Zustimmung mit. Wenige Tage später trifft Ilka in der Mühle ein, und es dauert nicht lange, so hat sie den ernstesten Mühlenbesitzer mit ihrem quecksilbrigen, an heiteren Einfällen unerschöpflichen

Wesen in einen ganz anderen Menschen verwandelt. Jürgen widmet ihr seine ganze freie Zeit und führt sie durch die Mühle, um ihr alle die Einzelheiten, auf die er so stolz ist, zu zeigen. Am meisten interessiert sich Ilka für die Dynamoanlage, welche mit den Schleusen in Verbindung steht. Der Bach, der die Mühlenräder bewegt, liefert auf diese Weise dem Betriebe zugleich das elektrische Licht.

Das enge Zusammenleben mit der Schauspielerin schafft allmählich innigere Beziehungen, die Jürgen schliesslich den Verlust seiner ersten Frau vergessen machen. Auf einem Ausflug in ein nahe gelegenes Försterhaus, gesteht Jürgen seine Liebe und erhält das Jawort der Schauspielerin.

Nur mit tiefem Schmerz hat Gudrun die Annäherung ihres Vettors an die Fremde, für die sie keine Sympatie zu hegen vermag, beobachtet. Um so enger schliesst sie sich an den kleinen Knaben an, der, weniger unbeständig als sein Vater, ihr noch immer sein Kinderherz in gleicher Anhänglichkeit entgegenbringt. Wie unbeschreiblich ist daher ihre Bestürzung, als Heini plötzlich erkrankt und über heftige Schmerzen in der Seite klagt. Kein Zweifel, das Kind leidet an einer akuten Blinddarmentzündung, und mit steigender Angst wartet Gudrun auf die Rückkehr des Vaters. Als Jürgen kommt, befindet er sich in einer Stimmung, die jede Trübung ängstlich fernhält, und um das erste Zusammensein mit seiner Braut ungestört zu geniessen, fertigt er Gudrun kurz ab und entschuldigt sich selbst mit dem Vorwand, die Krankheit des Kindes werde so schlimm nicht sein. Heini, der bisher seine Schmerzen tapfer getragen hat, wird allmählich von so heftigen Qualen heimgesucht, dass er weinend aus seinem Bettchen steigt und barfüssig in die Stube hinunter geht, aus der er fröhliches Gläserklingen herübertönen hört. Als er das Zimmer betritt, hält sein Papa die fremde Dame ganz versunken in

seinen Armen. Aengstlich zupft er ihn am Rock, und als sich Jürgen umdreht, sieht er sein Kind, von der Fieberglut überwältigt, ohnmächtig zu Boden sinken. In einem Augenblick verändert sich das oben noch so friedliche Bild. Jürgen eilt sofort zur Stadt, um den Arzt zu holen, während Gudrun am Bettchen des Kindes wacht. Eine Stunde später trifft der Doktor ein und stellt die Notwendigkeit eines sofortigen Eingriffs fest. Das halb bewusstlose Kind wird narkotisiert, und die Operation hat bereits begonnen, als zu dem furchtbareren Entsetzen aller Anwesenden das Licht im Zimmer plötzlich erlischt. Zitternd vor Aufregung eilt Jürgen in den Dynamoraum, wo er nach kurzer Untersuchung den Schaden entdeckt und ausbessert. Inzwischen ist Ilka, die an den Sorgen der Familie nicht teilgenommen hat und sich nur langweilt, an den Mühlen^{yl}teich hinausgegangen. Im Schatten einer Weide erblickt sie ein Boot, und da der Mond wundervoll scheint, besteigt sie es, um sich mit einer romantischen Kahnfahrt die Zeit zu vertreiben. Sie hat jedoch nicht mit der reisenden Fluß gerechnet, die das Boot unwiderstehlich in die Nähe der Mühlenräder treibt. In ihrer Ungeschicklichkeit verliert Ilka die Ruder und stösst in ihren Bemühungen, sie wieder zu erlangen, den Nachen vollends um. Im Wasser treibend gerät sie dem schäumenden Sturz des Baches immer näher. Jürgen hört im Dynamoraum ihre gellenden Hilferufe und erkennt sofort die furchtbare Gefahr, in welcher sie schwebt. Wenige Augenblicke später müssen die Schaufeln der Mühlenräder sie packen und mit furchtbarer Wucht in die Tiefe schmettern. Wenn er sie retten will, so bleibt ihm keine Wahl. Er muss die Schleusen schliessen und dadurch den elektrischen Strom unterbrechen. Dann geht auch unten im Hause das Licht aus, der Arzt kann die Operation nicht zu Ende führen, und Heini muss hilflos verbluten. Sekunden entsetzlicher

Todesangst krampfen des Unseligen Herz zusammen und pressen ihm kalten Schweiß von der Stirn. Dann greift seine Hand beinahe mechanisch zu den Schleusen, um sie zu schliessen. Er springt mit mächtigen Sätzen zum Mühlenteich hinab, um die noch immer jammernde Ilka aus den Fluten zu holen.

Im Zimmer unten steht Gudruns Herz still, als das Licht zum zweiten Mal verlöscht. Verzweifelt erklärt der Arzt, dass er das Leben seines kleinen Patienten nicht retten könne, wenn die Dunkelheit länger als eine Minute anhalte. Rasend vor Angst stürzt Gudrun hinaus, zum Dynamoraum, wo sie die Schleusen wieder in Bewegung setzt. Dann schaut sie hinab und entdeckt den Grund der plötzlichen Lichtstörung. Um das Leben der Fremden zu retten, die durch ihre eigene Schuld in die Gefahr geraten ist, hat er sein Kind geopfert. Das begreift sie nicht, und mit dem wilden Vorwurf, "Du hast das Kind getötet" eilt sie dem Müller entgegen. Mit wankenden Knien sucht Jürgen das Krankenzimmer seines Kindes auf. Gott hat das Schlimmste von ihm abgewendet, sein Kind ist gerettet, sein Kind lebt. In dieser Stunde unendlichen Dankes und unendlicher Befreiung fallen Schleier von seinen Augen. Er erkennt, dass die egoistische, launenhafte Frau dort unten nimmer dauernd Platz in seinem Herzen behaupten könne. Seine Liebe gehört Gudrun, die am Bette seines Kindes ausgehalten und durch ihre Entschlossenheit alles zu einem guten Ende geführt hat. Als Ilka am nächsten Morgen abreist, lässt Jürgen sie leichten Herzens ziehen. Die furchtbare Prüfung hat ihn geläutert; falsche Gluten sind erstorben, und eine heilige Flamme ist dafür in seinem Herzen aufgegangen.

.....

Lumière ou mort.

Personnages:

Charles Delamarre, meunier.....M. Gunnar Tolnäs
Gabrielle, sa cousine.....Mlle Ebba Thomsen
Paul, fils de Delamarre..... Jørgen
Armande Bertrand, actrice.....Mlle Stella Lind

Le jeune meunier Charles Delamarre vient de perdre sa femme. Pour le reconforter et lui faire oublier son chagrin sa cousine Gabrielle s'est chargée de tenir sa maison. Ses soins ne sont cependant pas tout à fait déintéressés. Elle aime son cousin et pense que si elle puisse se faire aimer de son petit fils elle réussira peut-être à remplir la place vide dans sa maison.

Un jour le meunier reçoit une lettre d'une jeune actrice de la capitale, Mademoiselle Armande Bertrand. D'une amie elle a appris que le meunier reçoit des pensionnaires pendant l'été et elle lui demande s'il a une chambre libre pour quelques semaines. Le meunier répond qu'il se fera un plaisir de la recevoir. Gabrielle n'est pas mécontente de cette visite. espérant que cela ^{le}divertirait peut-être de son affliction.

L'actrice arrive déjà quelques jours plus tard à la petite gare, où Charles Delamarre est venu la chercher. Mademoiselle Bertrand est surprise de voir que le meunier est un jeune homme du monde, de belles manières et d'une figure très intéressante. Elle se promet bien de plaisir de cette nouvelle connaissance.

Depuis le moment où Mademoiselle Bertrand pour la première fois entre dans le moulin elle s'empare entièrement de Charles Delamarre. Elle fait des longues promenades avec lui, et il l'accompagne à des excursions à cheval. Elle tire profit de l'expérience, qu'elle a acquise comme actrice en vogue d'une telle manière, que bientôt elle tient Delamarre dans ses filets. Peu à peu une certaine amitié s'est développée entre Charles Delamarre

et Armande Bertrand. Gabrielle voit avec douleur comment cette femme étrangère tourne la tête à Charles Delamarre seulement pour s'amuser pendant les vacances d'été et que sa maison et son enfant n'ont plus de valeur pour lui. - Le petit Paul tombe subitement malade. Anxieuse Gabrielle se confie à son cousin qui cependant ne prend pas la maladie de son fils au coeur. Le médecin qui est appelé, lui dit que la vie de son fils est en danger, et qu'une opération est indispensable. Aussitôt que le médecin a commencé à opérer la lumière électrique s'éteint. Le médecin comprenant qu'il doit se passer quelque chose d'insolite dans la chambre des dynamos. ² ~~coût~~ pour le corriger. Il passe le cascade du moulin et à son horreur il y voit une personne lutter contre le courant. C'est Mademoiselle Bertrand. Il ne pense plus à son enfant. Afin d'empêcher qu'Armande Bertrand ne soit entraîné sous la roue, Delamarre arrête celle-ci, et coupe par ce fait le circuit. Ce n'est qu'après qu'il comprend, qu'il a sacrifié la vie de son enfant pour la sienne.

Dans la maison le médecin attend impatiemment le retour de la lumière. Gabrielle ² ~~comprend~~ qu'il y va de la vie de l'enfant, court pour trouver Charles Delamarre. Elle lui reproche d'avoir tué son enfant, et en face de cette accusation terrible il reconnaît qu'il a eu tort. Étonné il regarde cette femme auquel il n'a pas fait attention jusqu'ici, qui maintenant lui parle de son enfant avec un amour, qui surpasse de beaucoup sa tendresse paternelle.

Sans hésitation il met la roue en action et au dernier moment le médecin réussit à terminer l'opération commencée.

Charles Delamarre bénit la Providence qui lui a ouvert les yeux à temps pour lui faire voir quelle femme il doit choisir pour remplacer la mère de son enfant.

